

denne Capital tilligemed Kirkebygningen Menigheden til fri Raadighed. Den forblev imidlertid in deposito i Nationalbanken, hvorfra Renten i endeel Aar udbetaltes til nogle forhenværende Kirkeforstandere, som uddeelte dem til trængende Danste og Norske i London, indtil det ved to kongelige Resolutioner af 20de August 1841 og 31te October 1842 bestemtes, at den skulde henlægges under den daværende Finantsdeputations, senere under Statsgjældsdirectionens Bestyrelse, idet et af et tilbageværende Medlem af den forhenværende Danste Menighed i London indgivet Andragende om Capitalens Ublevering betragtedes som uhyemlet, efter som Menigheden allerede havde opløst sig forinden bemeldte Resolution af 7de Januar 1817, hvorfor Capitalen formeentlig maatte betragtes som en det Offentlige tilhørende Sum, om hvis Anvendelse det imidlertid, saalænge der endnu kunde ventes Reclamationer, som af Domstolene mulig vilde blive erkjendte som gyldige, var rettest ikke at tage nogen endelig Bestemmelse.

Senere er der imidlertid af denne Capital, der sørgedes ved Tillæg af indvundne Renter, ydet betydelige Tilskud til forskjellige kirkelige Diemed, navnlig ifølge kongelig Resolution af 10de April 1844 og 27de April 1845, 8,317 Rd. 27¹/₂ § til Ribe Domkirkes Istandsættelse, og ifølge allerhøieste Resolution af 4de September 1848, 3,200 Rd. til Opførelse af en ny Kirke i Hobro, hvilke Tilskud imidlertid under Hensyn til den ovenfor berørte Mulighed af Reclamationer fra Medlemmer af den forhenværende Menighed, kun ere bevilgede under det Forbehold, at de, saafremt der skulde fremkomme saadanne Reclamationer og disse maatte blive anerkjendte af Domstolene eller Regjeringen, maatte refunderes Statsgjældskassen af Finantskassen. Der er imidlertid ingen saadanne Reclamationer senere indkomne, og selv om der endnu maatte findes tilbageværende Medlemmer af den før 1817 opløste Menighed, maatte disses Krav formeentlig forlængst være præfriberede.

Hvad Kirkebygningen i London angaaer, er den derimod efter udsørlige Forhandlinger gjennem Udenrigsministeriet og det Danste Gesandtskab i London bleven betragtet som forterende under Engelsk Lovgivning som en offentlig Stiftelse, for hvilken af den vedkommende Engelske Autoritet den Danste Generalconsul i London og en anden danst Mand ere udnævnte til Bærger. Derhos er der i en Række af Aar arbejdet paa at gjenoprette en Danst Menighed i London og at benytte Kirken til en regelmæssig Gudstjeneste for denne, og under Forhandlingerne herom er der igjennem Udenrigsministeriet efter Brevverling med Finantsministeriet og med dette Ministerium givet den Committee, der var sammentraadt i det omhandlede Diemed, Udfigt til, at den tiloversblevne Deel af Kirkecapitalen, efter Forhandling med den lovgivende Magt, maatte komme Menigheden til gode. Men det er endnu ikke lykkes at overvinde de Banffeligheder, der have stillet sig i veien for Opnaaelsen af det nævnte Maal, og der har derfor ikke været Anledning for Ministeriet til at disponere over den nævnte Capital, der imidlertid er bleven forøget ved Dplæg af Renter til det forannævnte Bøh.

I forrige Aar har der imidlertid her i Staden dannet sig en Forening under Navn af „den danste Forening til Evangeliets Forkyndelse for skandinaviske Sømænd i fremmede Havne“. Denne Forening har anholdt om, at der maatte tilstaaes den Hjælp til Fremme af dens Virksomhed af den oftnævnte Capital. I Betragtning af det Formaal, Foreningen har sat sig, og den Forbindelse, der finder Sted mellem det og den Bestemmelse, der oprindelig var tillagt Capitalen, hvortil kommer, at Foreningen udtryffeligt har erklæret foreløbig at have henvendt sin Opmærksomhed paa Forholdene i London, har Ministeriet fundet, at der var Grund til at imødekomme dette Andragende, saaledes at Renterne af den omhandlede Capital, medens den selv vedblev at conserveres under Finantsministeriet, maatte stilles til Foreningens Raadighed, hvorved Ministeriet imidlertid gif ud fra, at der for Tiden kun kunde være Spørgsmaal om at give Foreningen foreløbigt Tilfagn i denne Henseende, idet det, forinden det kom til Anvendelse, maatte oppebies, at Foreningen er traadt i Virksomhed og har kunnet give Regjeringen tilfredsstillende Dplysning om den Brug, der vilde blive gjort af bemeldte Renter.